

Til beslutningsforslag nr. B 51

Folketinget 2014-15

Beretning afgivet af Ligestillingsudvalget den 8. april 2015

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om sorgorlov til fædre/medmødre

[af Özlem Sara Cekic (SF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 19. december 2014 og var til 1. behandling den 17. februar 2015. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Ligestillingsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

2. Politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (S, RV, SF og EL) bemærker følgende:

Forældre, der mister et barn, rammes lige hårdt af sorg, men dette afspejles ikke i barsellovens regler om sorgorlov ved spædbarnsdød.

Efter barselloven har mødre ret til 14 ugers orlov, hvis barnet er dødfødt eller dør inden den 32. uge efter fødslen. De 14 uger tildeles i forbindelse med barnets død, uafhængigt af om moderen allerede har holdt 14 ugers barselorlov. Fædre har alene ret til 2 ugers fædreorlov og ingen yderligere ret til sorgorlov i forbindelse med barnets død, hvis de 2 uger allerede er afholdt.

Flertallet (S, RV, SF og EL) er enig med forslagsstillerne i, at lovgivningen i dag er udtryk for manglende anerkendelse af fædres og medmødres sorg og manglende anerkendelse af familiens behov for sammen at komme igennem en meget tung og svær periode.

Flertallet (S, RV, SF og EL) er dog samtidig enig i, at de økonomiske konsekvenser af beslutningsforslaget gør forslaget vanskeligt at håndtere på dette tidspunkt i folketingsåret, hvor aftalen om finanslov 2015 netop er trådt i kraft.

Flertallet (S, RV, SF og EL) er derfor enig i, at det inden næste års finanslovsaftale skal belyses, hvilke udgifter der

vil være forbundet med at ligestille fædre og medmødre med mødre i forhold til sorgrettigheder ved spædbarnsdød.

Et *mindretal* i udvalget (V) har fuld forståelse for, at det er en ubærlig tid fyldt med sorg, når forældre oplever at få et dødfødt barn eller mister deres barn kort tid efter fødslen og er derfor også enig med forslagsstillerne i, at forældre, der oplever dette, har brug for at støtte sig til hinanden i en svær tid. For at blive klogere på denne problemstilling ønsker *mindretallet* (V), at der skal tilvejebringes den nødvendige statistik, og på den baggrund skal det belyses, hvilke udgifter der vil være forbundet med at ligestille fædre og medmødre med mødre i forhold til sorgrettigheder i barselloven.

Et andet *mindretal* i udvalget (DF og KF) mener, at der er en række problemer og uhensigtsmæssigheder i forhold til, hvornår og hvorfor man kan få orlov i forbindelse med alvorlig sygdom og død.

I dag er det sådan, at mange mennesker, der mister en nærtstående – uanset om det er et barn og uanset dets alder – sygemeldes ud fra et individuelt hensyn.

Mindretallet (DF og KF) er enig med forslagsstillerne i, at de gældende regler for sorgorlov i forbindelse med spædbarnsdød ikke virker sammenhængende. Samtidig savner *mindretallet* en sammenhæng til det faktum, at man ikke får nogen automatisk orlov i tilfælde, hvor man mister et barn på f.eks. 2 år.

Endelig finder *mindretallet* (DF og KF), at der er en række andre forhold i forbindelse med orlov, som passende kunne afklares i sammenhæng med den nævnte problemstilling. F.eks. er det i dag sådan, at man kan få plejeorlov, hvis en nærtstående er alvorligt syg og døende. Men det øjeblik, den nærtstående kommer på hospice i forbindelse med livsafslutning, ophører orloven. Udgangspunktet er altså, at man skal tilbage på arbejde i de allersidste dage af sin nærmestes

liv, til trods for at vi ved, at et gennemsnitligt ophold på hospice varer 15 dage, inden døden indtræffer.

Mindretallet (DF og KF) finder derfor, at der er andre og mere presserende forhold omkring orlov, som bør løses i forbindelse med eventuelle ændringer af reglerne i forbindelse med spædbarnsdød.

Samtidig ønsker *mindretallet* (DF og KF) at gøre opmærksom på, at sorgbearbejdning kan tage mange former, og at orlov ikke altid er det rette for alle mennesker. Det er vigtigt at understrege, at der er mange måder at komme igennem kriser på, og at det, som er rigtigt for den ene, ikke

nødvendigvis er rigtigt for den anden. Lovgivningen skal derfor ikke forsøge at sætte mennesker ind i bestemte kasser, men åbne nogle muligheder for, at den enkelte kan håndtere sin sorg bedst muligt, uanset om man mister et spædbarn, et større barn eller en anden nærtstående.

P. u. v.

Merete Riisager

formand

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende B 51**

Bilagsnr.	Titel
1	1. udkast til beretning
2	Beskæftigelsesministerens svar på LIU alm. del – spm. 67 om, hvilke tiltag der er nødvendige, for at det bliver muligt at tilvejebringe oplysninger om spædbarnsdød